

[Jørgen Jensen.]

unge hårdt. Det betyder, at hvis man er nyuddannet og f. eks. har arbejdet en måneds tid på sin læreplads og derefter bliver arbejdsløs, ja, så går man ned på den lave sats. Man kan gå i arbejde igen, arbejde et par måneder; igen går man tilbage til den lave sats. Derfor vil jeg godt spørge: har man egentlig tænkt over, hvad der vil ske med ændringsforslag nr. 16? Her sætter man den 1. juli som skæringsdato. Man kunne tænke sig, at man har haft en højere understøttelse, og så går man i arbejde og er i arbejde måske en måneds tid eller to. Man skal op på de 13 uger, før det ændres. Det kan betyde, at man vender tilbage til en lavere understøttelsessats end den, man havde tidligere.

Det er klart, at man kan rette det på anden måde, men vi synes i det hele taget, at det er urimeligt at låse sig fast på denne lave sats. Hvad er egentlig meningen med den? Meningen med den er at bruge arbejdsløsheden som løntryk. Det er derfor, venstre, det er derfor, de borgerlige presser på med at få den igennem, fordi de påstår, at der er folk, der ikke vil tage arbejde, når understøttelsessatserne er større end mindstebetalingen inden for normallønsområdet. Det er årsagen til dette krav, og derfor må vi vende os imod det, for dette er ikke rigtigt.

Jeg har også nogle bemærkninger om 26 ugers reglen. Vi er da tilfredse med, at man letter den nu. Men det rører ikke ved det egentlige og det væsentlige. Jeg tror, det egentlige og det væsentlige — det har jeg sagt tidligere — er den psykologiske betydning, det har, når man bliver arbejdsløs, at man så føler, at der er et eller andet tidspunkt, hvor man bliver sat helt ud i mørket, hvor man ophører med at få understøttelse, hvor man ikke længere har tilknytning til det fagområde, man kom fra. Det fjernes ikke med at gøre 3 år til 4 år. Det var kun lykkedes, hvis man helt havde fjernet 26 ugers reglen. Hertil siger man: ja men det kan man ikke, man skal fortsat have tilknytning til arbejdsmarkedet. Ja men skal vi ikke være enige om, at arbejdsløsheden skyldes ikke, at vi har høje understøttelsessatser, som nogle siger! Den skyldes ikke, at man kan få understøttelse i 2½ år. Nej, det skyldes helt andre faktorer, at der er arbejdsløshed. Man vil ikke med disse regler

tvinge nogen ud. Når og hvis det er sådan, at der er nogle, som ikke kommer i arbejde, når de er langvarigt ledige, ja, så skyldes det i virkeligheden arbejdsgivernes misbrug af ledelsesretten, hvor de sådan set bestemmer, hvem de vil have i arbejde. Også selv om det er mennesker, der har gået lang tid arbejdsløse, så sætter de en grænse; de vil have lov til at sortere fra, de vil have lov til at oprette deres egne spærreregler for, hvor når folk skal i arbejde igen.

Vi kan altså ikke sige, problemet er løst helt tilfredsstillende, selv om vi hilser med tilfredshed, at man her lattede det for dem, der stod over for at falde for 26 ugers reglen.

Spørgsmålet om feriepenge har også skabt diskussion. Vi har her sammen med VS stillet et ændringsforslag, idet vi har ment, at det var rimeligere, at man i stedet for fik feriepenge af understøttelsessatsen. Det ville ikke alene løse problemet for dem, der var arbejdsløse. Men det ville også løse problemet for dem, der f. eks. har gået arbejdsløse forrige år. Vi har jo også i år en hel del, som har været arbejdsløse i hele 1975 og måske noget af 1974, som nu har været så heldige at komme i arbejde. De har ingen opsparing til ferie. Der er to muligheder for dem. Den ene er, hvis de kan komme ind på en arbejdsplads, hvor man har ferielukning. Så kan de få understøttelse i den periode, hvor der er lukket. Hvis ikke de er så heldige, om man så må sige, ja, så har de ingen mulighed for at holde ferie. Dette er en uretfærdighed, og det smager næsten af, at man siger: de har jo været så heldige at være arbejdsløse, så de har holdt deres ferie.

Derfor havde det været både retfærdigere, nemmere at administrere og også rigtigere at sige, man fik feriepenge af understøttelsessatserne. Det var den måde, man kunne have løst det på. Man siger, at det koster så og så mange millioner. Jeg tror, at de beregninger, som ligger, kan være rigtige, hvis man modregner det, der betales i understøttelse til dem, som altså ikke kan holde ferie.

Vi må i det store og hele sige, at der er små forbedringer i disse lovændringer, men vi må også konstatere, at vi tvinges til at stemme for ting, som er negative for fagbevægelsen og for arbejderklassen, fordi man kæder lettelserne vedrørende 180 dages reglen og 26 ugers reglen sammen med nedsættelse af understøttelserne og en arbejdsløs-